

EEN GROTE VUILNISBELT

(Utter Garbage)

een stuk voor kinderen

door

LES ELLISON

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GROTE VUILNISBELT - UTTER GARBAGE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LES ELLISON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: 1996 © by Samuel French Ltd
Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Propje - een idealistische, jonge rat

Oom Otto - de tamelijk behoudende oom van Propje

Heer Smeerpijp - tirannieke heerser van de vuilnisbelt

Vullis - hielentikkende bediende van Smeerpijp

Wachter 1 - soldaat van Smeerpijp (geen tekst)

Wachter 2 - soldaat van Smeerpijp (geen tekst)

Kapitein Knaagtand - een zeerat

Stuurman Springtij - eerste stuurman van de kapitein

Waterrat 1 - bemanningslid (geen tekst)

Waterrat 2 - bemanningslid (geen tekst)

Waterrat 3 - bemanningslid (geen tekst)

Hamster Habbema - een weldoorvoede hamster

Noot van de auteur:

Het grootste gedeelte van het stuk speelt zich af op de vuilnisbelt waar Propje woont. Een belangrijk attribuut is een afvoerbuis via welke Propje moet op en afkomen op weg naar of van het dak van een huis dat naast de vuilnisbelt staat. Er dient ook een rooster te zijn, dat groot genoeg is om de ratten van het sardienblikje-schip door te laten naar de tuin. Het rooster moet in een omlijsting verplaatsbaar zijn naar een kant van de vuilnisbelt. Deze omlijsting wordt als een grote deur verplaatst als het sardienblikje door het rooster "vaart" (als een groot kattenluik)

Als de omlijsting wordt omgedraaid, sluit deze het vuilnisbelt-decor af en onthult het tuindecor waar Habbema woont. Het einde van het eerste bedrijf vindt plaats tussen het publiek, en er moet een lichteffect optreden dat koplampen van auto's suggereert. Het licht van de koplampen moet door de zaal glijden. Dit effect kan bijvoorbeeld bereikt worden door een soort masker met twee ronde gaten tussen de lamp en de lens van een volgspot te plaatsen. De namaak-kat wordt van verschillende afvalonderdelen in elkaar gezet. De ogen kunnen bijvoorbeeld bestaan uit flessendoppen of potdeksels, de neus uit een kurk, de oren uit stukjes karton geknipt, en de mond uit een kam waaraan enige tanden ontbreken. Met enige fantasie kan men een heel eind komen.

EERSTE BEDRIJF

Een vuilnisbelt. Bovenop een hoop rotzooi ligt, in een sardienenblikje, Oom Otto te slapen. Muziek. Het alarm van een wekker klinkt. Otto gaat rechtop zitten, zich totaal niet bewust van het publiek, en kijkt slaperig om zich heen. Uiteindelijk vindt hij de wekker en tilt hem op uit de puinhoop. Hij probeert hem uit te zetten, wordt steeds ongeduldiger als zijn pogingen mislukken. Uiteindelijk slingert hij het ding van het toneel af. Geluid van een wekker die in stukken gaat en het alarm houdt plotseling op. Opgelucht dat het lawaai eindelijk is opgehouden, stapt Otto uit het blikje. Hij draagt een versleten ochtendjas over zijn al even versleten kleren. Hij doet een of twee futloze pogingen tot het doen van ochtendgymnastiek, maar geeft het al snel op. Hij trekt een groot bord uit de puinhoop tevoorschijn en maakt het schoon door er op te spugen en het daarna droog te wrijven met zijn staart. Rommelend in de troep haalt hij enkele stinkende en duidelijk in ontbinding verkerende etensresten tevoorschijn, die dienst moeten doen als zijn ontbijt. Net als hij zijn eerste hap wil nemen, ziet hij het publiek. Hij laat zijn ontbijt in de steek, doet enkele stappen in de richting van het publiek en kijkt nieuwsgierig naar hen. Hij zwaait. Ze zwaaien terug (hopelijk) en hij is duidelijk verbaasd. Hij zwaait met beide handen en wordt aangemoedigd door hun reactie. Hij begint er lol in te krijgen en roept: "Hallo!" en het publiek geeft (hopelijk) antwoord. Zijn zelfvertrouwen is toegenomen en hij probeert iets nieuws: "Een, twee, drie!" Met enig geluk antwoordt het publiek dan met: "Vier, vijf, zes!"

Oom Otto: Hee...Jullie zijn mensen, of niet? Ja, dat dacht ik al. Ik wist dat jullie geen ratten waren. Dat wist ik omdat jullie geen staarten hebben. En jullie kunnen tellen. Knap hoor. Ratten kunnen niet tellen. In ieder geval niet verder dan tot zes... eh... *(zijn gespreksstof raakt enigszins uitgeput)* Dus eh... Welkom op de vuilnisbelt. Als jullie er geen bezwaar tegen hebben, ga ik nu eerst even ontbijten. Anders zou ik jullie wel uitgenodigd hebben om mee te eten, maar omdat dit allemaal spul is wat jullie zelf weggesmeten hebben, denk ik niet dat jullie staan te popelen om er nu van te eten. *(hij keert naar zijn ontbijt terug, gaat zitten voor de ingang van de afvoerpijp. Geluid van iemand die schreeuwt terwijl hij door de afvoerpijp glijdt)*

Propje: *(van achter, schreeuwt)* Ahhhhh! *(Propje komt de afvoerbuis uitgevlogen en landt bovenop Oom Otto. Ze worstelen en uiteindelijk lukt het hen uit de knoop te raken)*

Oom Otto: Alle rattenstaarten, Propje, wat doe je nou weer? Je had me

wel kunnen vermoorden.

Propje: Sorry, Oom Otto. Ik ben op het dak geweest. Ik gleeed uit in de afvoerbuis. Gelukkig zat u hier om mijn val te breken. Anders had ik me nog lelijk kunnen bezeren.

Oom Otto: Als je ooit weer zoiets flikt, zal IK je bezeren!

Propje: Het spijt me.

Oom Otto: Wat moest je trouwens op het dak? Je weet dat HIJ er niet van houdt als we daar naar toe gaan. Je raakt nog eens in ernstige moeilijkheden als je niet oppast.

Propje: Dat weet ik wel, maar er is zoveel te zien vanaf het dak. U zou zelf eens moeten komen kijken. Kom, Oom Otto, ga mee, het dak op... *(Propje sleept Oom Otto in de richting van de afvoerpijp)* Het kost je nog geen minuut om naar boven te komen door de afvoerbuis, en je kunt zo ver kijken; helemaal tot aan het einde van de wereld, en...

Oom Otto: Nee, bedankt. Ik wil met mijn poten stevig op de grond blijven staan en jij ook. Dit is onze wereld; hier beneden, in de rotzooi. Niemand hier heeft er iets aan als jij ideeën opdoet die boven je stand zijn. *(Propje kijkt een beetje teleurgesteld. Oom Otto's trekken verzachten zich iets)* Ik wil alleen dat je geen problemen krijgt, dat is alles. Zeg, als je eens iets totaal anders wilt zien, moet je hier eens naar komen kijken... *(Oom Otto leidt Propje een eindje in de richting van het publiek)* Kijk. Wat vind je daar van?

Propje: Wat zijn dat?

Oom Otto: Mensen.

Propje: Mensen?

Oom Otto: Ja.

Propje: Waarom staan ze dan nu niet op hun stoelen te gillen? Dat doen mensen toch altijd als ze ratten zien?

Oom Otto: Ik denk dat dit nog maar kind-mensen zijn. Begrijp je, die zijn nog niet volwassen. Ze hebben nog niet geleerd dat ze eigenlijk horen te gillen. Moet je opletten. *(Oom Otto roept "Hallo" en zwaait naar het publiek. De reactie van het publiek maakt Propje aan het schrikken. Hij geeft een gil en verstoppt zich achter de rug van Otto)* Rustig maar, rustig maar. Ze doen niks. Probeer jij het ook maar eens. Toe maar. *(Propje heeft er niet veel zin in en moet door Otto aangemoedigd worden. Propje maakt een klein, zwak handgebaar dat zwaaien moet voorstellen en hij zegt heel zachtjes: "hallo". De reactie van het publiek doet hem verstijven van schrik. Heel langzaam ontspant hij zich een beetje en begint aan hen te wennen)* Zie je wel. Ze zijn heel goedaardig. Probeer het nog maar eens. *(Propje zwaait en roept nu iets enthousiaster. Het antwoord moedigt hem aan en zijn zwaaien en roepen wordt nu een stuk uitbundiger..... Hij springt in het rond en*

heeft pret voor tien. Oom Otto's glimlach verandert in een bezorgde blik. Hij kijkt angstig om zich heen en probeert Propje iets te kalmeren, en, indien nodig, het publiek ook) Goed, goed, Propje... Ik zei, goed, goed, Propje... Zo is het wel genoeg. Propje! Zo is het wel genoeg! (hij grijpt hem beet en brengt hem midden in een kreet tot zwijgen) Sst! Wees toch eens wat voorzichtiger! Je weet dat hier heel veel ratten zitten die niet van mensen houden. Zelfs niet van kind-mensen. Je krijgt problemen als ze je betrappen terwijl je met mensen praat. Goed. Als ik je nu loslaat, ga je je dan gedragen? (Propje knikt instemmend) Beloofd? (Propje knikt weer) Goed dan. (Propje wordt losgelaten)

Propje: Het spijt me, Oom Otto. Ik heb al heel wat mensen gezien vanaf het dak, maar ik ben nog nooit eerder zo dicht bij ze geweest. (vernauwt zijn ogen) Ze zijn niet erg groot.

Oom Otto: Zoals ik al zei, het zijn kind-mensen. Maar een ding kan ik je wel vertellen. Ze zijn behoorlijk slim voor zulke jonkies. Let maar op. (tegen het publiek) Een...twee...drie... (het publiek reageert, zoals tevoren, met "Vier, vijf, zes". Propje (is vol ontzag): Ze kunnen tellen.

Oom Otto: Ik zei toch dat ze slim waren.

Propje: Helemaal tot zes. Ik wou dat ik tot zes kon tellen.

Oom Otto: Tellen is een bezigheid voor mensen. Tellen is niets voor ratten. Maar kom op, het is hier veel te netjes en het is al bijna tien uur. Hij kan hier ieder moment zijn. (Otto trekt zijn ochtendjas uit en begint een of twee volle vuilniszakken stuk te trekken en de inhoud over de vuilnisbelt te verspreiden)

Propje: Waarom houdt hij er toch niet van als het netjes is? Waarom moet het altijd zo'n rotzooi zijn? En waarom hebben we nooit eens bloemen hier? Vanaf het dak zie ik heel veel bloemen, rode en gele, die vast heel lekker ruiken, en...

Oom Otto: Voor de laatste keer, Propje! Ik wil niets meer horen over wat jij allemaal ziet als je op het dak zit. En nou aan het werk met de vuilnis. (Vullis komt op, geflankeerd door twee soldaten die beiden een speer bij zich hebben. Hij speelt een monotoon deuntje op een gehavend blaasinstrument. Na enkele tonen gaat het deuntje over in een hoestbui en veel gerochel)

Vullis: Mijne heren- en damesratten, geachte knaag- en pelsdieren en alle anderen die liever geen tetanus oplopen door een beet van mij, gelieve op te staan om Zijne Doorluchtige Rattigheid Heer Smeerpip te begroeten. U wordt geacht Zijne Doorluchtige Rattigheid te begroeten op de volgende wijze... (hij zet zijn handen tegen zijn hoofd alsof het oren zijn)...en iek, iek, iek te roepen. Hebben we dat? Mooi. (hij hoest en schraapt zijn keel met veel weerzinwekkend geluid, springt dan in de houding en kondigt aan) Zijne Doorluchtige Laagheid, Heer

Smeerpijp. Verdediger der Vuiligheid, Ridder Van De Rotzooi.
(*Smeerpijp komt op en wordt door Vullis het podium opgeleid. De soldaten stoten het publiek aan om ze te laten opstaan voor Heer Smeerpijp. Otto en Propje bereiden zich op hun komst voor*)

Oom Otto: Goede morgen, Uwe Doorluchtigheid, Heer Smeerpijp. Welkom op onze stinkende vuilnisbelt. Heel gemeen van u om ons met uw aanwezigheid te verrassen.

Vullis: Stop maar met dat geslijm, Otto. Je weet heel goed dat Zijne Rattigheid iedere dag omstreeks deze tijd komt op zijn ronde.

Heer Smeerpijp: Voor een stinkende hoop vuilnis vind ik deze puinhoop bijna netjes te noemen. Heel teleurstellend. (*Propje schopt doelloos tegen de rommel aan en vindt dan een spuitbus luchtverfrisser. Hij pakt het ding op en begint het etiket te lezen*) Hoeveel vliegen hebben jullie hier?

Oom Otto: (*haalt zijn schouders op*) U weet toch dat ik niet kan tellen? (*Propje schudt de spuitbus en wil deze gebruiken. Tijdens het volgende begint hij in de lucht te sprayen*)

Heer Smeerpijp: Al kon je wel tellen, dan nog zouden het er ontelbaar veel moeten zijn! Er zouden er wel een miljoen moeten zijn! Deze vuilnishoop is niet smerig genoeg. Waarom zie ik nergens rottend fruit? Waar is de tomatenpulp? Waar liggen de aardappelschillen? Ik zie niet eens genoeg oude verpakkingen. Het is hier veel te schoon en netjes! Veel te netjes... (*Smeerpijp snuift de lucht op. Zijn oog valt op Propje*) Wel alle aardappelschillen!... Soldaten! Soldaten, arresteer die rat. (*de soldaten grijpen Propje en brengen hem bij Smeerpijp*) Wat is dat?

Vullis: (*pakt hem de spuitbus af en leest het etiket*) Het is... eh... appelbloesemgeur, de verfrisser die alle nare luchtjes verdrijft.... en de geur van appelbloesems in uw keuken brengt... Oh, en het is ook nog ozon-vriendelijk.

Heer Smeerpijp: (*grist de spuitbus uit handen van Vullis*) Ik WEET wat het is. Maar wat doet het in de poten van een vuilnisrat!

Oom Otto: (*komt Propje te hulp*) Hij bedoelt het niet kwaad, Heer Smeerpijp. Hij was alleen maar aan het spelen. Dit heb je gevonden tussen de rommel, nietwaar, Propje? Je wilde alleen maar weten hoe het werkte, of niet? Ach, u weet toch hoe het is om jong te zijn. Hij is nog maar zo'n klein prulletje.

Vullis: Oh, heel leuk. Een klein prulletje op de vuilnisbelt. Leuk. Heel leuk. Een prulletje op de vuilnisbelt. Heel geestig. Ha, ha...

Heer Smeerpijp: Vullis?

Vullis: Ja, Uwe Doorluchtigheid?

Heer Smeerpijp: Houd je kop of ik laat de soldaten je met hun speren

doorzeven. Begrepen?

Vullis: *(springt weer in de houding)* Zoals u wilt, Uwe Doorluchtigheid.
(hij produceert nog een, onderdrukt giecheltje)

Heer Smeerpip: *(leest tekst op spuitbus)* Appelbloesemgeur. Tsss...

Propje: Nou, het klinkt beter dan een miljoen vliegen.

Heer Smeerpip: Wat?

Propje: Dat is het enige dat we hier hebben. Vliegen. Vliegen en rommel.
En nog meer vliegen en rommel. We krijgen nooit bloemen. Waarom krijgen wij nooit bloemen? *(hij bevrijdt zich uit de greep van de soldaten en loopt op Smeerpip af)* U bent hier toch de baas? Waarom krijgen wij nooit bloemen? *(Otto gaat snel tussen Smeerpip en Propje instaan)*

Oom Otto: Luister maar niet naar hem, Uwe Doorluchtige Rattigheid. Het komt van de zon. Dat heeft soms een een verkeerde uitwerking op hem, maar hij is zometeen weer de oude. *(tegen Propje)* WAAR of niet?!? *(Propje loopt mokkend weg en schopt tegen wat rommel. Tijdens het volgende, vindt hij een borstel en begint te vegen)*

Heer Smeerpip: Zoals ik dus al zei, ik vind deze puinhoop hier zeer teleurstellend. Ik zie geen verroest blik, geen gevaarlijke stukken gebroken glas, en, het ergste van alles, ik zie nergens rottende groenten! Hoe denken jullie een fatsoenlijke stank te kunnen krijgen als er niet eens rottende groenten liggen? *(zijn oog valt op Propje)* Wel alle roestblikken, wat vreet dat beest nou weer uit? Soldaten! *(de soldaten grijpen Propje weer)*

Propje: Ik veeg alleen maar een beetje aan. Het is hier zo'n troep en het gaat stinken als dat allemaal maar blijft liggen in de zon. dan krijgen we allemaal vliegen, en....

Heer Smeerpip: *(verliest zijn geduld)* Dit is een vuilnisbelt. Het hoort ook een troep te zijn en het moet hier juist stinken! Het hoort hier vol te zitten met vliegen. Waarom? Omdat het afval is, en wij zijn ratten: Jij bent een rat, ik ben een rat. We wonen in afval, we gedijen in afval, ik ben de baas over het afval en ik wil het zo houden!

Propje: Ik dacht, als ik het nu een beetje aanveeg, dan...

Heer Smeerpip: Niet denken. Denken is gevaarlijk. Laat het denken maar over aan degenen die daarvoor aangenomen zijn. Je kunt een hoop moeilijkheden krijgen als je teveel gaat nadenken, waar of niet, Vullis?

Vullis: Ja. Inderdaad. Dat is zo.... denk ik?

Heer Smeerpip: Frisse lucht, bloemen. Hoe komt een jonge rat aan zulke gevaarlijke ideeën, vraag ik mij dan af? *(hij kijkt beschuldigend naar Otto)*

Oom Otto: Geen idee, Heer Smeerpip. Eh.... geen flauw idee.

Propje: Van het dak.

Heer Smeerpip: Van het wat? *(Propje staat op het punt hem te antwoorden, maar Otto slaat snel zijn hand over zijn mond)*

Oom Otto: Van de slak... eh... Uwe Doorluchtigheid. Van de slak! De slak. Ja. precies. Van de slak. Gisteren hadden we het er toevallig nog over hoe fijn het is om in afval te leven, toen die slak weer voorbij kwam, en maar zeuren over bloemen en frisse lucht... Tjonge, jonge. Hij maakte ons kleine Propje helemaal van streek. Dat kan ik u wel vertellen.

Heer Smeerpip: *(wantrouwend)* Van de slak dus, hè?

Propje: Ja. De slak. De slak.

Heer Smeerpip: Dus niet van het dak?

Oom Otto: Oh, nee.

Heer Smeerpip: Gelukkig maar. Want de straf voor ratten die op het dak worden betrapt, is heel erg zwaar. *(tegen Propje)* HEEL erg zwaar. *(Smeerpip ziet nu pas het publiek)* Aaahhhh! Soldaten! Soldaten! Daar. Kijk, mensen. Vreselijke mensen. Zien jullie ze? Het zijn er wel honderden! *(de soldaten gaan voor Smeerpip staan en nemen een verdedigende houding aan)*

Oom Otto: Het zijn maar kind-mensen, Uwe Rattigheid.

Heer Smeerpip: Alleen maar kind-mensen? Alleen maar kind-mensen?

Oom Otto: Ja. Niets om van te schrikken. Ze zijn nog niet groot. Nog helemaal niet gevaarlijk.

Heer Smeerpip: Kind-mensen zijn juist veel gevaarlijker omdat ze nog niet volwassen zijn. Omdat ze nog leren, omdat ze nog nadenken. Als ze eenmaal groot zijn, houden ze vanzelf op met die flauwekul. Dan vormen ze geen bedreiging meer. Dan zijn ze zelfs ongevaarlijk. Maar deze zijn heel gevaarlijk. Je kunt het aan hun ogen zien. Erger nog dan katten.

Propje: Ze kunnen ook tellen. Let maar op: *(tegen het publiek)* Een... twee... drie... *(de reactie van het publiek doet Vullis en Smeerpip verstijven van schrik)*

Heer Smeerpip: Aaahhh! Ze tellen. Zie je wel dat ze gevaarlijk zijn?

Propje: Het zijn maar getallen.

Heer Smeerpip: Het begint met getallen, maar voor je het weet komen er letters en het hele alfabet. Dan komt er lezen en leren. En dan... als je niet oppast gaan ze nadenken en doen ze... ideeën op.

Propje: Maar wat is er verkeerd aan...

Heer Smeerpip: Omdat na de ideeën de vragen komen. *(hij neemt een speer van een van de soldaten over en duwt ermee tegen Propje aan)* En sommige vragen verdienen een heel... heel SCHERP antwoord. En dat is gevaarlijk voor degene die teveel vragen stelt. VOEL je wat

ik bedoel?

Vullis: Ha, ha. Leuk. SCHERP antwoord. VOEL je wat ik bedoel. Heel geestig. Ha, ha. *(Vullis houdt abrupt zijn mond als hij ziet hoe vernietigend Smeerpip hem aankijkt)*

Heer Smeerpip: Ik stel jou hiervoor verantwoordelijk, Otto. Jij bent zijn opvoeder. Hij is jouw neef, en jij behoort hem te leren hoe hij een goede vuilnisrat wordt. *(tijdens zijn volgende toespraak loopt Smeerpip over de vuilnisbelt heen en weer terwijl hij instructies geeft. Intussen zwaait hij de speer heen en weer en slaat zonder dat hij het in de gaten heeft Vullis omver. Vullis komt terecht in een hoop afval)* Ik wil dat het hier een behoorlijk zootje wordt. Het moet hier zo gaan stinken, dat ik niet eens adem durf te halen. Ik wil zoveel vliegen horen zoemen, dat ik mezelf niet meer kan horen denken. Ik wil verroest blik, gebroken glas, oud papier, rottend fruit en glibberige groenten. En het moet er als een vreselijke bende uitzien! *(Vullis komt weer tevoorschijn uit de berg afval, bedekt met rotzooi, heel vies, en, overduidelijk, stinkend)* Vullis. Jij smerige rat.

Vullis: Oh, dank u. Dank u, Uwe Doorluchtige Rattigheid. Dat is het aardigste wat ooit iemand tegen me gezegd heeft.

Heer Smeerpip: En ik wil dat het vandaag nog voor elkaar komt. Ik kom terug. *(maakt aanstalten om te vertrekken)* En als ik terug kom, en het staat me niet aan, dan vermaal ik jou en je neef tot kattenvoer! En zorg dat die kind-mensen hier weggaan. Ze zijn nog erger dan katten. Ze werken me op m'n zenuwen. *(Smeerpip, Vullis en de soldaten vertrekken)*

Propje: Oh, Oom Otto, waarom is hij toch zo verschrikkelijk? En waarom moeten wij in deze troep leven..? *(immiteert Smeerpip)* "Ik wil dat het hier een behoorlijk zootje wordt. Het moet hier zo gaan stinken, dat ik niet eens adem durf te halen. Ik wil zoveel vliegen horen zoemen, dat ik mezelf niet meer kan horen denken." Nou, IK NIET! *(alsof hij Smeerpip naroept)* Ik vind het hier afschuwelijk! Ik wil ergens wonen waar het naar bloemen ruikt in plaats van rottende groenten!

Oom Otto: Rustig aan, Propje. Je hebt gehoord wat hij zei, en ik denk niet dat een grapje was. Ik weet dat het hier niet perfect is, maar we moeten er het beste maar van maken. Kom, help eens even mee. Dan maken we er in een paar uur een vieze, stinkende rotzooi van.

Propje: *(mokkend)* Nee.

Oom Otto: Ach, kom op.

Propje: Nee. *(hij kijkt naar het publiek)* Het is niet eerlijk. Ik durf te wedden dat kind-mensen niet op een vuilnisbelt hoeven te wonen.

Oom Otto: Ach, ik weet het niet.... Ik ben eens in een kinderslaapkamer geweest. Die zag er eigenlijk hetzelfde uit als dit hier.

Propje: Waarom is Smeerpijp dan zo bang voor de kind-mensen?

Oom Otto: Kijk, daar ga je weer: Nog meer vragen. Als je vader nog had geleefd...

Propje: Maar dat is dus niet zo.

Oom Otto: Nee, maar...

Propje: En mijn moeder ook niet, hè?

Oom Otto: Nee...

Propje: Ze zijn opgegeten door een kat, of niet? Ze zijn opgegeten door een kat!

Oom Otto: (*verliest zijn geduld*) Ja! Ze zijn opgegeten door een kat!

Propje: Waarom is Smeerpijp dan banger voor mensen dan voor katten? Kind-mensen zullen ons niet opeten, en als ze te dichtbij komen kunnen we ze lelijk bijten, waar of niet?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto